

ಅಬೆ ದುಬೊ ಅ

ಜ್ಞಾನ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ಬಿ.ಎನ್. ತಲ್ಲಾಡಿ

ಜನಪ್ರಿಯ ಜಾನಪದ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ-೨೯

ಅಬೆ ದುಬೊಲ

ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಚಯ

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ತಲ್ಲಾಡಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ನಂ. ೧, ಜಲದರ್ಶಿನಿ ಬಡಾವಣೆ

ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮಯ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ,
ನ್ಯೂ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೫೪

**ABBE JEAN ANTOINE DUBEIS-A Pen Portrait - By
Dr. B. S. Talwadi.** Pulished by **Karnataka Janapada
Parishath.** No. 1, Jaladarshini Layout, Near M. S. Ramaiah
Hospital Gate, New BEL Road, Bangalore-560 054,
Phone : 080-23605033. Janapada Loka : 7201143

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೮ ಪುಟಗಳು : ೩೨

ಪ್ರತಿಗಳು : ೨೦೦೦

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧೦ (ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ)

ಹಕ್ಕುಗಳು : ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ

ನಾಡೋಜ ಡಾ|| ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಗೊ. ರು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ

ಸದಸ್ಯರು

ನಾಡೋಜ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ

ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ|| ಎಂ. ಎ. ಜಯಚಂದ್ರ

ಸದಸ್ಯರು

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಚಕ್ರೇ ಶಿವಶಂಕರ್

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-ಸಂಚಾಲಕರು

ಮುದ್ರಕರು :

ಚಂದನ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. ೫೭, ವಿನಾಯಕ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್

೮೦ ಅಡಿ ರಸ್ತೆ, ೯ನೇ ಮೇನ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸನಗರ

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಲೋನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೫೦

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆ ಒಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವತ್ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ 'ಜನಪ್ರಿಯ ಜಾನಪದ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ'ಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಜಾನಪದವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ದುಡಿದಿರುವ, ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಲಾವಿದರು, ಕಲೆಗಳು, ಸಂಗ್ರಾಹಕರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಜನಪದ ಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೋದಾಹರಣ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ-ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಸಂಶೋಧಕರಿಂದ ಕಿರುಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಕೇವಲ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ. ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಜನಪ್ರಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರಾದ ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ತಲ್ಲಾಡಿ ಅವರು 'ಅಬೆ ದುಬೊಅ' ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕರಿಗೂ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಸಹೃದಯರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

೨೦-೨-೨೦೦೮

ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ಅಬೆ ಜೆ. ಎ. ದುಬೋಲ

Abbe Jean Antoine Dubois

ಭಾರತದೇಶ ವಿಶ್ವ ಜಾನಪದದ ತವರು; ಮೊಗೆದಷ್ಟೂ ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಗರ ಎಂದು ಪೋ. ಅಲನ್ ಡಂಡಸ್ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸುಪ್ತನಿಧಿ ಜಾನಪದ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆ, ಪುರಾಣ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಿಶ್ವಾಸ; ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ, ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾನಪದರನ್ನಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಬಾಳಿಬಂದಿರುವ ಭಾರತೀಯರು ಜಾನಪದವನ್ನು ತೀರ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಂಪರೆಯ ಬೀಜಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಅನ್ವೇಷಕರಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ, ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸರಿಸುಮಾರಿಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತೀಯರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಾಗೂ ದಾರ್ಶನಿಕ ತತ್ವ-ಸತ್ವ ಹಾಗೂ ಜನಪದೀಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯೂ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಆದ್ಯರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಂಸರೇ. ಅವರ ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ತೊಡುಗುವಿಕೆಗೆ ನಾನಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿದ್ದವು. ಭಾರತೀಯರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊರತು, ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಳುವುದೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದೂ ದುಸ್ತರವೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳರಸರು ಅನುಭವದಿಂದ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವ ಹುನ್ನಾರ. ಆದರೆ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಮತೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಜ್ಞಾನಪಿಪಾಸುಗಳಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ

ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಅತ್ಯಪೂರ್ವ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಬಹಳ ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ದುಡಿದು ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ, ತೋರಿರುವ ಮಾರ್ಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಅಬೆ ಜೀನ್ ಅಂತೋಣ್ ದುಬೋ (Abbe Jean Antoine Dubois) ಒಬ್ಬರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಪ್ರೌಢಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು, ಹಿಂದೂಗಳ ರೀತಿನೀತಿ, ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಅಬೆ ದುಬೋ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೬೫ ರಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ಆರ್ಕೆಡ್‌ನ ಸೈಂಟ್ ರೆಮೇಜ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಅಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಆತನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳಿದ್ದಿದೆ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಗುರುಮಠ (Seminary)ವನ್ನು ಸೇರಿಯಾಜಕಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಎಂ. ಇ. ಪಿ. (Missio Enthranger the Pari) ಎಂಬ ಯಾಜಕ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಲಾಂಗ್ವಾಡ್‌ಕನ್ ವೈವರ್ಸ್ ಧರ್ಮಪ್ರಾಂತ್ಯ (Diocese) ದಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ಗುರುವಾಗಿ ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಕೇವಲ ೨೭ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಅಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಮಿಷನ್ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು, ೧೯-೧-೧೭೯೨ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ತೊರೆದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಮಿಷನ್‌ಗೆ ಸೇರಿ, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಜನಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಿಷನರಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಜನರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಅವರ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಪತನದ ನಂತರ,

ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಮರುಮತಾಂತರಿಸಲು, ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದುಬೊಅನನ್ನು ಕೊಲೊನಿಯಲ್ ವೆಲ್ಲೆಸ್ಲಿಯು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ದುಬೊಅ ೧೭೯೯ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲೆಸಿದನು.

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದುಬೊಅ : ಅಂದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸೇಲಂ, ತಿರುಪತ್ತೂರು, ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಪುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದಾದನು. ಟಿಪ್ಪು ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದನು. ಬಹಳ ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ್ದನು. ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದನು. ಅವರ ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೋಷಣೆಗೆ ಅಬೆ ದುಬೊಅ, ಪ್ರಾಣದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಅಬೆ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು, ಆತನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗೆದ್ದನು. ಟಿಪ್ಪು ಮಿಷನ್ ಎಂತ್ರಾಂಚೆರ್ಗೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಗುರುವನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸಲಿಲ್ಲ. ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಕಾಲಾನಂತರ (೪-೫-೧೭೯೯) ದುಬೊಅ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದನು (೧೩-೧೧-೧೭೯೯). ಬಿಷಪ್ ವೊ. ಶಾಂಪೆನಾಯ್ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಬೇಡಿ ಒಡಂಬಡಿಸಿ, ಚದುರಿಹೋಗಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವರನ್ನು ಮನತೀರುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನಾಗಿಸುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂದು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ಒಂದರಲ್ಲೇ ೧,೮೦೦ ಜನ ಕ್ರೈಸ್ತರಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ವಲಯದೊಳಗೇ ಇರುವ ಗಂಜಾಂ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು, ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೦೦ ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಚರ್ಚ್‌ನೂ ಕಟ್ಟಿ ದೇವರ ತಾಯಿ ಮರಿಯಮ್ಮನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಅದು ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು, ವಸಾರುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹಬ್ಬ

ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅದು ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಚರ್ಚನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಗೋಪುರವೂ ಇತ್ತು. ಇಂದು ಈ ಮೂಲ ಚರ್ಚನ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ಚರ್ಚನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಬಲಿಪೂಜೆ (Holy Mass) ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜಾವಸನ (Vestements) ಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲೆ ಕಾಡಿರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಗಂಜಾಂನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆದನಂತರ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಚದುರಿಹೋದ ಮಂದೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಕೆಡವಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಚರ್ಚುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಿವಾಜಿ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಸಂತ ಆರೋಗ್ಯವಾತೆಯ ಚರ್ಚನ್ನೂ ಆತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತ ಹೊಸದಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನಾಗಿಸುವ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೋತಿದ್ದನು.

ಭಾರತ ದೇಶ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಚಾರಗಳ ತೊಟ್ಟಿಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ : There is every reason to believe that the true God was well known to the people of India at the time when they first banded themselves together as a Nation.

ಹೀಗೆಂದು ಆತ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತು ಅವರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದ ಹೊರತು, ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆತ ತನ್ನ ಒಳಗುದಿಯನ್ನು, 'ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನರ್ಸ್, ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮನಿಸ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ :

“ನಾನು ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಾರತೀಯರೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸಿದಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಂಡೆ. ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅವರಂತೆ ಜೀವಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ನಡವಳಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಪದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತು ಬಾಳುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು, ನಡವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.” (ಪು. ix).

ಕೃಷಿ ಕಾಲೋನಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ : ಶ್ರೀರಂಗಪ್ಪಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಬೆ ದುಬೊಅ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ಕೃಷಿ ಕಾಲೋನಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಾಲ್ವೇಷನ್ ಸೈನ್ಯ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಮಂಡಳಿಗಳಿಂದ ಕೃಷಿ ಕಾಲೋನಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿಸಿದನು. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ (ಈಗ ಹೇಮಾವತಿ ಹಿನ್ನೀರಿನಿಂದ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿದೆ)ಯನ್ನು ಈತ ತನ್ನ ಮುಕ್ತಾಮು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನರ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ-ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡನು. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಾಡೇನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಾದದ್ದು ಈತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ. ಕ್ರಮೇಣ ದುಬೊಅ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಅರಿತಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾನು ಗಂಜಾನಲ್ಲೇ ಇರತೊಡಗಿದನು. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಸತ್ಯಮಂಗಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೂ ಈತನ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಈತ ೨೨ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡಿ, ದುಡಿದು ಸಾವಿರಾರು ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ವರದಾನವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದ ಸಿಡುಬು ನಿರೋಧಕ ಮದ್ದು : ಸುಮಾರು ೧೨,೦೦೦ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡ ಅಬೆ ದುಬೋಲಗೆ ಸಿಡುಬು ನಿರೋಧಕ ಮದ್ದು ವರವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿತು. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಡುಬು ರೋಗಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಆದ್ಯನಂದರೆ ದುಬೋಲ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಅಂದು ಸಿಡುಬು ರೋಗದ ಗೂಡಾಗಿತ್ತು. ಜನರು ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಮಾರಿ-ಮಸಣಿಯರನ್ನು ಮೊರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪಿಡುಗಿಗೆ ಮಾರಿ-ಮಸಣಿಯರ ಮುನಿಸೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ, ಚುಚ್ಚುಮದ್ದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ದುಬೋಲ ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಜನರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಕು ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ೧೭೨೬ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರೂ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಅಬೆ ದುಬೋಲ ೧೮೦೩ನೇ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ೧೮೦೪ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನವರೆಗೆ ೨೫,೪೩೨ ಜನರಿಗೆ ದಾಕು ಹಾಕಿ ದಾಖಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದನು. ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ವಧುವೂ ಈ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದುಬೋಲ ಸ್ವತಃ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಈತನಿಗೆ ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಸಾಶನವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಕನ್ನಡದ ಜನಪದ ಈತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ “ದೊಡ್ಡಸ್ವಾಮಿಯವರು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸೇವೆಮಾಡಿದ ಅಬೆ ಜೆ. ಎ. ದುಬೋಲ ಇಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಚರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಕೆಲವನ್ನು ದರಸ್ಸಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತ ಬರೆದ ಕೆಲವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು, ಆತನ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಹಿಡಿದಂತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವುದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹೆಚ್. ಕೋಲ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ೨೮-೯-೧೯೧೯ ರಲ್ಲಿ ಅಬೆ ದುಬೋಲ ಬರೆದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರದ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಹೀಗಿದೆ :

ಬ್ರಿಟಿಷರ ವತಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಎ. ಹೆಚ್. ಕೋಲ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ,

ಸನ್ಮಾನ್ಯರೆ,

ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೧೨೦೦-೧೩೦೦ ದೇಶೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನ ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಉಳಿದರ್ಧ ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಇತರ ಶೂದ್ರಾದಿ ರೈತ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಅಷ್ಟ ಗ್ರಾಮಗಳ ಶಾಲಾಕುಗಳಾದ ಪಾಲಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಹಾಸನದ ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರು ಚರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿರಿಯರ ಪಾಲನಾಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣದ ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿನ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ; ಮುಂದೆ ಹಿರಿಯ ಪಾಲಕರ ಸಭೆಯವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ದೀವಾಳಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದೇ ಇದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅವರ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಚರ್ಚಿನ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಗುಲಬಹುದಾದ ವೆಚ್ಚದ ಭಾರವನ್ನು ಅವರು ಹೊರುವಷ್ಟು ಶಕ್ತರಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಡ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅವರ ಆಳಲನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಚರ್ಚುಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ತಾವು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸದಾ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ಶ್ರಮದಿಂದ, ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಈ ಚರ್ಚುಗಳು ನನ್ನ ಮರಣಾನಂತರ (ಸಾವು ದೂರವೇನಿಲ್ಲ) ಅಸಹಾಯದಿಂದ ಹಾಳುಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚರ್ಚಿಗೂ ವಾರ್ಷಿಕ ೧೦೦ ರೂ.ಗಳಂತೆ ಒಟ್ಟು ೩೦೦ ರೂ.ಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿಮಾಡಿಸಿ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು.

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈ ಮನವಿಯನ್ನು ಘನ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿರುವ ತಾವು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆಯೂ, ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚಿನ ದುರಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಮ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯನಾಗಿರುವ

ನಿಮ್ಮ ವಿಧೇಯ ಸೇವಕ

ಮೈಸೂರಿನ ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಚರ್ಚ್

ಸಹಿ /-

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೬, ೧೮೧೮

ಜೆ. ಎ. ದುಬೋಲ, ಮಿಷನರಿ

ಬ್ರಿಟಿಷರ ವತಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎ. ಹೆಚ್.ಕೋಲ್ ಸಾಹೇಬರು ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಅವರ ಮನವಿಪತ್ರವನ್ನು ಘನ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಾದ ಮೂರು ಚರ್ಚುಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆರಾಧನಾ ವಿಧಿಗಳಿಗೆಂದು ವಾರ್ಷಿಕ ೩೦೦ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ರಶೀದಿಯನ್ನು ದುಬೊಲ ಬರದುಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ.

ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಪಯಣ : ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಿಷನರಿಯಾಗಿ ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಮಾಡಿದ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕರು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯ ಅಂದಿನ ಮಹಾ ಧರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷ (Arch bishop) ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ದುಬೊಲನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಹಾ ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ (Arch-Diocese)ಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕ ಧರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದೈವದ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಬೇರಿಯಾಗಿತ್ತು. ದುಬೊಲ ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸು. ೩೧ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ದುಡಿದು ಜನವರಿ ೧೫, ೧೮೨೩ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಶುಭಕೋರಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಅನೇಕ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದುಃಖತಪ್ಪರಾದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ, ಗೌರವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಶಲು ತೋಪುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಮಿಷನರಿ ದುಬೊಲನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಯೂರೋಪಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಮಿಷನರಿಗೆ ಗೌರವ ಸ್ವಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ವಿದೇಶಿ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ೧೮೩೬ ರಿಂದ ೧೮೩೯ ರವರೆಗೆ ಗುರುವಂಶವೊಂದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ

(Superior)ನಾಗಿದ್ದನು. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಿಷನರಿ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಜಗದ್ಗುರು ಪೋಪ್ ೧೬ನೇ ಗ್ರೆಗೊರಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದನು. ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದನು. ಹೀಗೆ ಸು. ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡಿ, ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೭, ೧೮೪೮ ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ೮೩ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೃತರಾದನು.

ಅಬೆ ದುಬೊಲನ ಕೃತಿಗಳು

ಪ್ರಕರಣ ಗ್ರಂಥ : ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಾದ್ಯಂತ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನೂ, ನೂರಾರು ಜನ ಸಿಡುಬು ರೋಗಿಗಳ ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುತ್ತ, ದುಬೊಲ ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸಿದ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗ್ರಂಥವೊಂದನ್ನು ಬರೆದನು (Elementary treatise on Christian Doctrine). ಅದನ್ನು ಕೆಲಕಾಲ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದರೆ ಅದರ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಾಗಲಿ, ಮುದ್ರಿತ ಪುಸ್ತಕವಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಪಂಚತಂತ್ರದ ಅನುವಾದ (೧೮೨೬) : ಇಡೀ 'ಪಂಚತಂತ್ರ'ವನ್ನು ದುಬೊಲ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. (Le Panchatantra occ lescing reeses). ಇದು ಫ್ರೆಂಚ್ ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. 'ಪಂಚತಂತ್ರ'ದ ಕತೆಗಳ ಮೋಡಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ, ಅವನ್ನು ಮೂಲ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದ ರೀತಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ! ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ವಿಮುಖನಾಗಿ, ತನ್ನ ಸಹಪಾಟಿ ಕಾರ್ಯಪಡೆಯನ್ನೂ ಹೊರಗಿಟ್ಟು, ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು

ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯದ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಜೊತೆಗೆ, ಜಾನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡನು.

ಗುರು ಪಾರಮಾರ್ಥ ಶೋಷಣೆ (೧೮೨೫) : ಅಬೆ ದುಬೊಲನ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ 'ಗುರು ಪಾರಮಾರ್ಥ ಶೋಷಣೆ' (The Exploits of the Guru Paramarta). ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ದುಬೊಲ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುರುಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾಗ ಬರೆದದ್ದು. ಸಮಯ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಸಿನ ಆಯಾಸವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬರೆದಿರುವನು. ಇದು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನರ್ಸ್, ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮನಿಸ್ : ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧಿ ತತ್ವಗಳು ರಕ್ತಗತವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮನಗಂಡ ಮಿಷನರಿ ಅಬೆ ದುಬೊಲ, ಭಾರತೀಯ ಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಂತೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು. ಈತನ ಈ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ವಿದೇಶೀ ಮಿಷನ್ ಸಭೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಸಭೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಭೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಫಾ. ಸೈಮನ್ ಗೋಮ್ಸ್ ಎಂಬವರು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ದುಬೊಲ ತನ್ನ ೯ ವರ್ಷಗಳ ಸೇವಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೧೨೦ ಮಂದಿ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ (Baplim) ನೀಡಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮಿಷನರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ ಸಂತೋಧನೆಯ ಕೆಲಸವೇ ದುಬೊಲನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವೆನಿಸಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಪತನದ ನಂತರ (೧೭೯೯) ಕರ್ನಲ್ ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನ್

ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮತಾಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಂದು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯವಾಗಿಸಿ, ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮನಿಸ್ (Maay Institutions et ceremonies des poeple de Inde) ಎಂಬ ಉದ್ದಂಥವನ್ನು ತನ್ನ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾದ ಫ್ರೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದನು (೧೮೮೬). ಈ ಗ್ರಂಥ ಜನಪದರ ನಡುವೆ ಬೆರೆತು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಬೃಹತ್ ಭಂಡಾರ.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳೂ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಜನಪದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗುಗಳು, ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಯ ಸ್ವರೂಪ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಸತೀ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವ ಸಮಾಜ, ದೈವ ಸಂಬಂಧಿ ವಸ್ತುಗಳ ವಿವರ, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಹರಕೆಗಳು, ಭೂಹಂಚಿಕೆಯ ಹುನ್ನಾರಗಳು, ಅಸಮತೋಲನ, ಸೀ-ಪುರುಷರ ಮಧ್ಯದ ಔದಾರ್ಯದ ಕೊರತೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪದ್ಧತಿ, ಜಾತಿ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಚತುರ್ವರ್ಣೀಯರ ಹಾಗೂ ಹರಿಜನರ ಜೀವನಾವರ್ತನ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕವರ್ತನ ಆಚರಣೆಗಳು, ದೈವ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಶಿಲ್ಪಗಳ ವಿವರ, ಪೂಜಾ ಸಂಬಂಧಿ ವಸ್ತುಗಳು : ತುಳಸಿ, ದರ್ಬೆ, ಶಂಖ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿವರ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ದೇವದಾಸಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಅವರ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ದೇವಾಲಯದ ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷಗಳು, ವಾಲಗದವರು,

ಪೂಜಾರಿಗಳು, ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳು, ಭಕ್ತರನ್ನು, ಮುಗ್ಧರನ್ನು ಸುಲಿಯುವ ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಿಡಿ, ಕೆಂಡ ಹಾಯುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ, ಪುರುಷರ ಅತಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಆಭರಣ ವಿಶೇಷಗಳು, ಉಡುಗೆಗಳು, ಹಣ್ಣಿಗೆ ಇರುವ ಸಿಬಂಧಗಳು, ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದೊಳಗೇ ಇರುವ ಜಾತಿ ಜಾತಿಗಳ ಅಂತರಗಳು-ಹೀಗೆ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನೂ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಸಮಗ್ರ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ದೇಶೀಯ ಜನರ ಬಗೆಗೆ, ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ದುಬೋಲ ತೋರಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ, ಕುತೂಹಲ ಓದುಗರನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿರಗಾಗಿಸುತ್ತದೆ!

ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ವಿವರಣೆ : ಐದಾರು ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿರುವ ಅಬೆ ದುಬೋಲ "ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನರ್ಸ್, ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮನಿಸ್" ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಈ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿವೆ. ಹಾಗಿದ್ದೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗ, ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಉಪ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಈ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಉಪ ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದು, ಇವು ಆಯಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ, ವಿವರಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗವೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗ : ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಕುರಿತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೪ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ: ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಭಾಗ-ಉಪ ವಿಭಾಗಗಳು; ಜಾತಿ ವಿಂಗಡಣೆಗಳ ಉಪಯುಕ್ತತೆ, ಜಾತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆಹಾಕುವುದು, ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಮೂಲ, ಶೂದ್ರರಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಕೆಳಗಿನವರು, ಹಿಂದೂಗಳ ಬಡತನ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪುರಾಣಗಳ ಮೂಲ, ಬೇರೆಬೇರೆ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಥಗಳು, ಹಿಂದೂ ಪುರೋಹಿತರು, ವಿವಿಧ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಗುರುಗಳು, ಮಂತ್ರಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮತ್ತಿತರ ಜಾತಿಯವರ ಪ್ರಮುಖ ಆಚರಣೆಗಳ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಸೇರಿವೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದುಬೋಲ ಭಾರತದ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಜಾತಿಯ ವಿಭಾಗಕ್ರಮ, ಉಪವಿಭಾಗಗಳು-ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಿತ್ರ-ವಿಶೇಷಗಳು, ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳ ಪದಬಳಕೆ, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಒದಗಿಬರುವ ಜಾತಿ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು, ಕೆಳಜಾತಿಯವರು ಸದಾ ಕೀಳು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಮೇಲು ವರ್ಗದವರ ಅಡಿಯಾಳುಗಳಾಗಿಯೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳು ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬಗೆ, ಎಡ-ಬಲಗೈಗಳೆಂಬ ಬೇಧಗಳು; ಹೀಗೆ ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಹಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪೌರಾಣಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಮತ್ತು ಶೂದ್ರರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉಪಜಾತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಧಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. “ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದ ದ್ರಾವಿಡ ಅಥವಾ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಕ್ಕನ್ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರರು ಅಷ್ಟು ಕವಲೊಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಶೂದ್ರರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು, ಮದುವೆ, ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ದೇವರು-ದಿಂಡರು, ನಂಬಿಕೆಗಳು ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಗಳ ರೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳು-ಹೀಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು

ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿರುವ ದುಬೊಲ ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಪೂರ್ವ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊರಸ ಒಕ್ಕಲು ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಒಂದು ಜಾತಿ ಇದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಾದವಳು ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವಾಗ ತನ್ನ ಬಲಗೈಯಿನ ತೋರ್ಬೆರಳು ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳಿನ ಎರಡು ಗಿಣ್ಣು (ಸಂಧು)ಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾಯಿಯೇನಾದರೂ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಗಂಡಿನ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಈ ಕ್ರೂರ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದುಬೊಲ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (ಪು. ೧೭-೧೮). ಮತ್ತೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಲೇಖಕ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಳ ಮೈಸೂರು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಮಲಬದ್ಧತೆಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಯಜಮಾನರ ಕುಂಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿ ಹೆಂಗಸು ನೀರು ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಿತು ಎಂದು. ಈ ದುಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವ ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಂಶೋತ್ತತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಪು. ೧೯).

ಪಶ್ಚಿಮ ಮೈಸೂರಿನ ರೈತಾಪಿ ಜನರು, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಭಾನುವಾರವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದಂತೆ, ಸೋಮವಾರವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಹೇರು ಕಟ್ಟುವದಿಲ್ಲ, ಹೊಲ ಉಳುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಂದು ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನ. ಇಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗಾಯತರು ಬಸವನನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಪ್ರತಿರೂಪವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇವರು ಬಸವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶೂದ್ರರಲ್ಲಿ ಪಂಚಮರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಡಗೈ-ಬಲಗೈ ಎಂಬ ಬೇಧವಿದೆ. ಬಲಗೈನವರು ಇತರ ಜಾತಿಯವರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ

ವಾಡುವಂತಿಲ್ಲ, ಎಂಥ ಅವಾನವೀಯ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಹಿಂದೂಗಳ ಶುದ್ಧಾಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ಪಂಚಗೌವ್ಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜಾತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದವರನ್ನು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, ಜ್ಯೋಜನಾಂಗದವರ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ : “ಹಿಂದೂ ಶುಚಿತ್ವ ಕಲ್ಪನೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪುರಾತನ ಹೀಬ್ಬು ಶುಚಿತ್ವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವರೊಳಗೆ, ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದೊಳಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋಜನರಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ದೇವರು ಮೋಸೆಸೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಸಂಖ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಮೋಶೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇಸ್ರಯೇಲರಿಗೆ, “ಜೋಸೆಫನ ಕುಲದವರು ಹೇಳುವ ಮಾತು ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ಆದಕಾರಣ ಚಲ್ಪಹಾದನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಕುಲದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದವರನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ರಯೇಲರ ಯಾವ ಸೊತ್ತೂ ಒಂದು ಕುಲದಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಇಸ್ರಯೇಲರಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಲಗಳ ಸೊತ್ತನ್ನು ತಾವೇ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ರಯೇಲರಲ್ಲಿ ಸೊತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಕುಲದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಸೊತ್ತು ಒಂದು ಕುಲದಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಇಸ್ರಯೇಲರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಲವೂ ತನ್ನ ಸೊತ್ತು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು-(ಸಂಖ್ಯಾಕಾಂಡ ೩೬ : ೫-೯)” ಹೀಗೆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಿಂದೂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಹೀಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ, ಮೋಸೆಸೆನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಅಡಕವಾಗಿದೆ

ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭಾರತೀಯ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದುದು, ಮೋಸೆಗೂ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಲೆ-ಮಾದಿಗರು, ಮೋಚಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಲೆಯ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ಸಪ್ತೇರ ಎಂಬವನ ದಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ರಾಸಿನ ಹೊಲೆಯ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನವರೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ದಲಿತ ಜನಾಂಗದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆ ಸಹಿತ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಬಂಟರ ರೆಜಿಮೆಂಟ್ ಇದ್ದುದಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಮೈಸೂರರಸರು ನೇರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಶತ್ರುಗಳ ಪಾಳಯದಿಂದ ಅವರ ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕದಿಯುವುದಕ್ಕಂದೇ ಈ ಸೈನ್ಯವಿತಂತೆ. ಇವರನ್ನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಪಾಳೆಗಾರರು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. (ಪು. ೬೮).

ಹಿಂದುಗಳ ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. “ಭಾರತ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿಂದುಗಳು ಬಡವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹುಟ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಮಡಿ ಮೈಲಿಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅನೇಕ ಪುರಾವೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಆಧಾರ ಸಹಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯಜ್ಞನಂತೆ ದಾಖಲಿಸಿದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಬರೆದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಒಮ್ಮೆ ದುಬೋಲ ಪ್ರಯಾಣದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಇಂದಿನಂತೆ ವಸತಿ ನಿಲಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಬೇರೆ ದಾರಿಗಾಣದೆ ವಿದೇಶಿ ಗುರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ವಠಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಗುರುವಿನ ಜೊತೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೊಲೆಯ ಅಥವಾ ನಾಯಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲು ಜಾತಿಯ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಉಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಂಗಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಆತ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಶುಚಿಯಾಗದೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ರಂಪಮಾಡಿ ಗುರುವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ದುಬೋಲ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದೆ (ಪು. ೨೦೧-೨೦೩).

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ : ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೬ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ : ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ನಡತೆ, ಹೊರ ಮೈಲಿಗೆ, ಒಳ ಮೈಲಿಗೆ, ಆತ್ಮದ ಅಪವಿತ್ರತೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಹಿಂದುಗಳ ನಡುವೆ ನಡವೆ ವಿವಾಹ, ಗೃಹಸ್ಥ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಪವಾಸಗಳು, ಊಟದ ಬಗೆಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹನೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದೂಗಳ ಹೊರನೋಟ, ವೃತ್ತಿ ಮರ್ಯಾದೆ, ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಹಿಂದೂಗಳು ತೊಡುವ ಆಭರಣಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪತ್ನಿಯರು, ಮದುವೆಯಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳು, ಶೋಕಾಚರಣೆಗಳು, ವಿಧವೆಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ, ಹಿಂದೂಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಂಶವೃಕ್ಷ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮ, ಹಿಂದೂ ಕಲ್ಪನಾಕಥೆಗಳು, ಹಿಂದೂ ಕಥೆಗಳು, ನೀತಿ ಶ್ಲೋಕಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ

ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಆಚರಣೆಗಳು, ಶವಸಂಸ್ಕಾರದ ಅನಂತರದ ವಿವಿಧ ಆಚರಣೆಗಳು, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತ್ಯಾಗಗಳು, ತಪಸ್ಸು, ಸನ್ಯಾಸ, ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಆಚರಣೆಗಳು.

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅಬೊಲ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉಪನಯನ ಪೌರೋಹಿತ್ಯ, ನಿತ್ಯಕಾರ್ಯ, ಪೂಜಾ, ಚೌಲ, ದರ್ಬೆ, ಹೋಮ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ದುಬೊಲ. ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ದಾಖಲಿಸಿರುವುದು ಆತನ ಕೃತಿನಿಷ್ಠ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ ದುಬೊಲ, ಹೆಣವನ್ನು ನೋಡುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭಯ. ಹೆಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೆಣ ಸುಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ನೀರಿಗೆ ಮುಳುಗಿ ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶುಚಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸಾವಿನ ಮೈಲಿಗೆ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗೂ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ಶುಚಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೆಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟಮೇಲೆ, ಮೈಲಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪುರೋಹಿತರು ಬಂದು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಸುದೀರ್ಘವಾದದ್ದು” (ಪು. ೧೮೦) ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ, ಅಡಿ ಇಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ತಯೇಲರು ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಏಳುದಿನಗಳ ನಂತರ ಶುದ್ಧೀಕರಣಮಾಡುವ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವರೂ

ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಭಾರತೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಶ್ರಾದ್ಧದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ (ಸಂಖ್ಯಾಕಾಂಡ ೧೯; ೧೪-೧೫; ೩-೬). ಲಿಂಗಾಯತರ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಭಸ್ಮ ಸ್ನಾನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಶೂದ್ರಾದಿ ಜನಾಂಗಗಳ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೂ ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡು ದಾಖಲಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷ.

ಹಿಂದೂ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಐದು ಮಹಾಪಾಪಗಳಿವೆ ಅವು :

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು.

ಶಿಶುಹತ್ಯೆ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು..

ಸುರಾಪಾನ-ಹೆಂಡ ಸಾರಾಯಿ ಪಾನಮಾಡುವುದು.

ಸ್ವರ್ಣಸ್ನೇಹ-ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕದಿಯುವುದು ಮತ್ತು

ಗುರುತಲ್ಪಮನ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆ

ಸಂಭೋಗ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಪಂಚಪಾತಕಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇರಿಸಿಕೊಂಡವನೂ ಪಾಪಿ ಎಂದು ಆರನೇ ಪಾಪವನ್ನು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ (೧೯೭-೮). ಪಂಚಪಾತಕಗಳ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ದುಬೋಲ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತ ೨೩ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ:

೧. ಕಂಚಿನ ಚಂಬಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣ ಹೊಡೆದ ದೂರದಷ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.
೨. ಆತ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಲಿನ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶುಚಿಯಾದ ಮಟ್ಟಸ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೩. ಹೀಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಳ ದೇವಾಲಯವಾಗಿರಬಾರದು,

ಹೊಳೆ ಅಥವಾ ಕೆರೆ ದಂಡೆಯಾಗಿರಬಾರದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ತಿರುಗಾಡುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿರಬಾರದು, ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣಾಗಿರಬಾರದು, ಉತ್ತಮೋಲವಾಗಿಯೂ ಇರಬಾರದು, ಅಲ್ಲದೆ ಪವಿತ್ರ ವೃಕ್ಷಗಳಾದ ಆಲದಮರ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ತಾಣವಾಗಿರಬಾರದು.

೪. ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳಾಗಲಿ, ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಧರಿಸಿರಬಾರದು.
೫. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಎಡಗಿವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಉಟ್ಟ ಪಂಚೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೬. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೂರಬೇಕು, ನಿಂತುಕೊಂಡಾಗಲಿ, ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡಾಗಲಿ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮರದ ಮತ್ತು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದು ಮಹಾಪರಾಧ.
೭. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಅಗ್ನಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಪ್ರತಿಮೆ ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರ ಮರಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
೮. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೌನದಿಂದಿರಬೇಕು.
೯. ಏನನ್ನೂ ಜಗಿಯಬಾರದು, ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಬಾರದು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಏನೂ ಇರಬಾರದು.
೧೦. ತಾನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿ, ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ಬರಬೇಕು.
೧೧. ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಬಾರದು.
೧೨. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ನರಕ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.
೧೩. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚಂಬಿನ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಆನಂತರ ಬಲಗೈಲಿ ಚಂಬನ್ನೂ ಎಡಗೈಲಿ ತನ್ನ ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.

೧೪. ಹಳ್ಳದ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೧೫. ಸರಿಯಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮತ್ತದ ಮಣ್ಣು, ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು, ಉಪ್ಪುಮಣ್ಣು (ಚೆಳೆ), ಕೆಚ್ಚು ಮಣ್ಣು, ಕುಂಬಾರರ ಮಣ್ಣು, ರಸ್ತೆಬದಿಯ ಧೂಳಿ. ಮರದ ಕೆಳಗಿನ ಮಣ್ಣು, ಬೆಳಮಣ್ಣು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಲೆತೋಡಿದ ಮಣ್ಣು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು.
೧೬. ಸರಿಯಾದ ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಆತ ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಚಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ದಡದಿಂದ ಕೆಲದೂರ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು, ಕುಂಡಿಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನೀರು ಹೊಳೆಗ/ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಜಾಗೃತಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಕಂಚಿನ ಚಂಬು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಳೆ ಕರೆಯ ಮಣ್ಣು ಅಥವಾ ಮರಳು ಬಗೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೀರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.
೧೭. ಎಡಗೈಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ. ಅದನ್ನು ಹೊಲಸಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಾರು ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು.
೧೮. ಹೀಗೆ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ತೋಯಿಸಿ ಐದುಸಾರಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು.
೧೯. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಗುದದ್ವಾರವನ್ನು ಮಡಕೆ ಮಣ್ಣು ಹಚ್ಚಿ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು.
೨೦. ಅದೇ ರೀತಿ ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಐದುಸಾರಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು.
೨೧. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣು ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆದು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೇ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಬೇಕು.
೨೨. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಾಲು ಕೈಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ ಉಗಿಯಬೇಕು. ಆತ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಎಡಗಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಗಿಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨೩. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ವಿಷ್ಣು ನಾಮವನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೂರುಸಾರಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕು.

ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು (ಪು. ೨೩೯-೪೦) ದಾಖಲಿಸುತ್ತ, ಹಲ್ಲು ಹುಜ್ಜುವ ಆಚರಣೆ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ವಿಭಾಗ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿದ್ದು, ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ನಿಖರ ಆಧಾರಗಳ ಜೊತೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ಭಾಗದ ವಿಶೇಷ. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ, ಮಂತ್ರವಿದ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ, ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ರೋಢೀಕರಣದಿಂದ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಕುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ವೈರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದರೆ, ೬೪ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು; ಹೆಚ್ಚು ಇರಬಾರದು, ಕಡಿಮೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಮಿಯ ದಿನ ಭಾನುವಾರವಾಗಿದ್ದು ಆ ದಿನ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡಸಿನ ಮೂಳೆ, ಶುಕ್ರವಾರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಂಗಸಿನ ಮೂಳೆ, ಹೊಲೆಯ ಮಾದಿಗ, ಮುಸ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿನ ಜನರ ಮೂಳೆಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು, ಮಂತ್ರಿಸಿ, ವೈರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಹೂತಿಟ್ಟರೆ ವೈರಿ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ (ಪುಟ ೩೮೯). ಹೀಗೆ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದುಬೊಲ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಬದ್ಧತೆ ಅವನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ.

ಮೂರನೆಯ ಭಾಗ : ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ : ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಲ, ದೇಹಾಂತರ ಪ್ರವೇಶ, ಹಿಂದೂ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳು, ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರಮುಖ ದೇವರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆರಾಧನೆ, ಅಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ಆರಾಧನೆ, ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಡಳಿತಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಮಿಲಿಟರಿ ಪದ್ಧತಿ.

ಹಿಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ರಂಜನೀಯ ಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಜನಪದ ಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಹುಟ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಜನ ಅಕ್ಷರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಬ (ba) ಬೆ (be) ಬಿ (bi) ದ (tha) ದೆ (they) ದಿ (thee) ಧೊ (dho) ಧು (dhu)ಗಳು ಹೀಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಪು. ೪೨೮).

ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸಹ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಜನಪದ ಕತೆಗಳನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಿವುಡರ ಕತೆ'ಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು :

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಿವುಡ ಕುರುಬನಿದ್ದನು. ಆತ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೆ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊತ್ತು ನೆತ್ತಿಗೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆ ಇಳಿಹೊತ್ತಾಗುತ್ತ ಬಂದರೂ ಊಟವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಕುರುಬ ತಾನೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಊರಿನ ತಳವಾರ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಆತನೂ ಹುಟ್ಟು ಕಿವುಡ. ಕುರುಬ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕುರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣಿರಲಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ತಾನು ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ.

ತಳವಾರನಿಗೆ ಕುರುಬ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾಲ್ಪಿಲ್ಲ. ಆತ ಕೋಪದಿಂದ "ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಈ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ

ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಯ್ದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ದನಕರುಗಳು ಉಪವಾಸ ಸಾಯಬೇಕೆ? ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡು, ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು!” ಎಂದನು. ಆತ ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗು ಎಂದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಕುರುಬ ಆತನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಊರಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೈದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ! ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಹಸಿ ಹುರುಳಿಕಾಳು ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು, ತಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೆಂಡತಿಗೂ ಬಡಿಸಿ, ತಾನೂ ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕುರಿಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ತುಂಬಾ ತಡವಾಯಿತು.

ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕುರಿಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ತಳವಾರನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳುತ್ತ, ತಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ, ತಳವಾರನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಕುಂಟು ಕುರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಕೊಂಡು ಬಂದು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಕಿವುಡ ತಳವಾರ ಕುಂಟು ಕುರಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ತಾನು ಕುರಿಯ ಕಾಲನ್ನು ಮುರಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಳಪತೊಡಗಿದನು. “ನಾನು ಈ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕುರಿಯ ಕಾಲನ್ನು ನಾನು ಮುರಿಯಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದನು. ಕಿವುಡ ಕುರುಬ “ಹೌದು, ನೀನು ನನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಈ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕುರಿಯನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದನು.

‘ನಾನು ನಿನಗೆ ಆಗಾಲೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ? ನಿನ್ನ ಕುರಿಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾಣೆಗೂ ಇದು ಸತ್ಯ’ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದನು ತಳವಾರ.

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿ ಕೈಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಿವುಡ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕುರುಬ ಕುದುರೆಯ ಲಗಾಮು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆತನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜಗಳದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಳವಾರನೂ ತಾನು ಕುರಿಯ ಕಾಲು ಮುರಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೋಳಾಡಿದನು. ಕುದುರೆ ಸವಾರನಿಗೂ ಅವರ ಯಾವ ಮಾತುಗಳೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಹೆದರಿ, “ಹೌದು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಕುದುರೆ ನನ್ನದಲ್ಲ. ಇದು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು; ನನಗೂ ತುರ್ತಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು, ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದನು. ಆದರೆ ತಳವಾರ ಕುದುರೆ ಸವಾರ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತ ಶಪಿಸುತ್ತ ಇರಲು, ಇತ್ತ ಒಬ್ಬ ಮುದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆತನೂ ಹುಟ್ಟು ಕಿವುಡ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮೂವರು ತಮಗೆ ಈತ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬಹುದೆಂದು, ತಡೆದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೂರುಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಮೂವರೂ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಿವುಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, “ಹೌದು, ಹೌದು, ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನಾನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಿಮ್ಮ ಮೂವರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಏನು ಅಂತ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಆಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಯ್ಯಾಳಿ! ಅಂತಹ ನೀಚಿಯ ಜೊತೆ ನಾನು ಇನ್ನು ಖಂಡಿತ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಣೆಬರಹ, ಹೀಗಾಯ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನಿನ್ನು ಕಾಶಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ನಾನು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿ ಜೀವಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

ಕುದುರೆ ಸವಾರ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ, ಕುದುರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರದಾಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಗೊತ್ತಾದರೆ ತನಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅ ನಾಲ್ಕೂ ಜನ ಕಿವುಡರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈದಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ನೆಲವನ್ನು ಒಂದುಮಾಡಿ ಕಿರುಚಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಕುರುಬ ತನ್ನ ಕುರಿಗಳ ನೆನಪಾಗಿ, ತಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸರ್ಪವೊಂದನ್ನು ಕಂಡದ್ದರ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಕುರಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು.

ತಳವಾರ ತನ್ನ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಂತೆಯ ಮುಂದೆ ಮೇಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುಂಟುಕುರಿಯನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕುರುಬನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಮದುಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಂದಿನ ಊರಿನ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂಗಿದನು. ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದ್ದು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅವನ ಊರಿನ ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಖಂಡರು ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಆತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು (ಪು. ೪೫೧-೫೯).

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ಅಬೆ ದುಬೊಲ ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಭಾರತೀಯ-ಅದರಲ್ಲೂ-ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಆದ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಭೂತ ಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡ, “ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮೊನಿಸ್” ಕೃತಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಕ ಹೆನ್ರಿ ಕೆ. ಬ್ಯೂ ಶಾಂಪ್. ಈ ಕೃತಿಯ ಮೂರನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ಎಫ್. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಲ್ಲರ್, ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ; “..... ತಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಮೌಢ್ಯವಿರದೆ, ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಕೃತಿ ಸದಾ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಗಳಿಗೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ.

ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು : ರಾಯಲ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಮುಂಬೈನ ಮರಾಠಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಯಕರೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ರಾನಡೆಯವರು “ಹಿಂದೂ ಸೋಷಿಯಲ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್”ನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅಬೆ ದುಬೊಲ ಅವರ

ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತ; “.....ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಗಳು ಹಾಗೂ ಯೂರೋಪಿನ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಗಮನೀಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಅವು ಒದಗಿಸಿವೆ.” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಹಾಗೂ ವೈಸ್‌ರಾಯ್ ಆಗಿದ್ದ ಲಾರ್ಡ್ ಕರ್ಜನ್ ಕೂಡ ಅಬೆ ದುಬೋಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ತುತಾರ್ಹ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೃತಿ ಕುರಿತು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ದ ಹಿಂದು’ ಪತ್ರಿಕೆ ದೊಡ್ಡ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. “.....ಹೆನ್ರಿ ಕೆ. ಬ್ಯೂ ಶಾಂಪ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಒಂದೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಶಯವಾದ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ವಿಷಯ ವಿಶೇಷತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತ ಕೃತಿ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀರ ನಿಕ್ಕಪ್ಪವೆನಿಸಿದ ಮತೀಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ.....”

“A classicle account on India, fresh, vivid, humorous, sometimes partially, but in many respects until this very day an excellent introduction in Indian thought and behaviour!” ಎಂದು ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಮುರ್ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಬೆ ದುಬೋಲನ ಈ ಕೃತಿ ರಚನೆಗೆ, ಕೊಯುರ್ದೋಕ್ಸ್ (Coourdoux) ಎಂಬ ಮಾಜಿ ಜೆಸ್ವಿಟ್(೧೬೯೧-೧೭೭೯) ನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ನೆರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಜೆಸ್ವಿಟ್ ತುಂಬಾ ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ. ತನ್ನ ಜೀವನ ಪರಿಯಂತ ವಿದೇಶಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ವಿನೂತನವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು

ಮಾದರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ದುಬೊಅ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ಗಮನೀಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದನೆಂದು ಸಿಲ್ವಿಯಾ ಮುರ್ಸ್ (Sylvia Murrs) ತನ್ನ “Analysis of Manuscripts” ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತ Abbe had a ghost writer ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಬೆ ದುಬೊಅ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ‘ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. As to the intrinsic value of the Abbess' work, there is no hesitation in saying that it is as valuable today as ever it was, ever more valuable in some respects....as it was in the midst of the people themselves in an unique character.

ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಿಸ್ ರಾಯಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಹಾಗೂ ಮದ್ರಾಸಿನ ಲಿಟೆರರಿ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಅಬೆ ದುಬೊಅ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅಂದಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವನು. ‘ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ’ದ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪಯುಕ್ತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಭಾರತೀಯರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಅಬೆ ದುಬೊ ಅ

ಅಬೆ ಜೇನ್ ಅಂತೋಣ್ ದುಬೊಅ ಪ್ರಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ, ಮದರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದನು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮರುಮತಾಂತರ, ಹಿಂದೂಗಳ ಮತಾಂತರದ ಜೊತೆಗೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದನು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಮ್ಯಾನರ್ಸ್ ಕಸ್ತಮ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆರೆಮನೀಸ್ ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿದೇಶೀಯ ಮಹನೀಯ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಪದೋಷಗಳೇನೆ ಇರಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಯಸುವವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದೈತ್ಯಲೇಖಕನ ಗ್ರಂಥದ ಬಗೆಗೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಿಡುಬು ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ 'ದೊಡ್ಡಸ್ವಾಮಿ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕನ್ನಡದ ಗಂಭೀರ ಲೇಖಕರೂ ಚಾನಪದ ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಆದ ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ತಲ್ಲಾಡಿಯವರು ಅಬೆ ದುಬೊ ಅನ ಬದುಕು ಬರಹವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ನಂ. 1, ಜಲದರ್ಶಿನಿ ಬಡಾವಣೆ

ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮಯ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ,

ನ್ಯೂ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 054

janapadaparishath@hotmail.com